

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Arg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Maj 1907.

No. 5.

Kraft af höjden.

Kraftkällan är ofvanefter, icke nedanefter; icke inom, utan utom oss. Vore det frågan om egen vinning, så hade vi en betydande kraftkälla i vår naturliga, i hjärtat vildt växande egennytta och vinningslystnad. Vore det fråga om egen ära, hade vi krafter att tillgå i vår naturliga äregirighet — om njutning, i vår njutningslystnad o. s. v. Men då det är fråga om att verkligt öfvervinna det onda, att uppbygga Guds rike i eget hjärta och i vår omgifning, då äro dessa inneboende krafter oftare till hinder än hjälp. Då gäller det att få kraft af höjden. Ty då behöfva vi den rena kärlekens krafter: kärlek till Gud och medmänniskor, kärlek till sanning och rätt och hat till det onda. Och sådant växer ej af sig själf i ett opånyttfödt människohjärta. Och sedan vi blifvit födda på nytt till ett lefvande hopp genom Kristi uppståndelse från de döda, är kärleken oftast så svag att vi med innerlig längtan nalkas hvarje pingstfest med sitt löfte: I skolen undfå kraft när den Helige Ande kommer öfver eder.

O huru väl vi i år behöfva Andens gåfvor och krafter för att öfvervinna det inneboende onda. Hos de flesta kristna rör sig ännu en eller annan skötessynd — mäktigt vissa tider. Hos en girighet, hos en annan ett häftigt lynne, hos en tredje oförsonlighet och hämndbegär, hos en fjärde afund, hos en femte förakt för den, hvars lott och gåfva äro ringa i denna världen o. s. v. Nästan alla öfvervåldigas stundom af andlig ligkiltighet och slöhet. Det gäller att öfvervinna. Endast den som öfvervinner skall få smaka det fördolda manna, som är i Guds paradys. Men för att öfvervinna behöfves kraft, kraft af höjden. Om vi så tänka på det onda i vår omgifning, så komma vi till samma resultat.

Vi hafva barn. Äfven de hafva kött. Kanske ha de från oss ärfv maktiga onda höjelser. Bland lekkaureter, i sin läsning, till och med

i den publika skolan beröras de af farliga villfarelser och af onskans andemakter. Det gäller att hjälpa dem — att skydda dem där det är görligt och för öfrigt motarbeta det onda i deras hjärtan och lif. Ondskan utom och inom dem begagnar sig af deras oerfarenhet, bedrager och fångar dem. Och många föräldrar ha så brådtom med att skrapa ihop en förmögenhet åt dem, eller att fostra dem så, att de kunna lysa med dem, att de ha platt ingen tid att hjälpa de stackars barnen i striden mot deras andliga fiender. De simplaste och mest betydelselösa etikettsregler få mer uppmärksamhet än hela den andliga uppfostran. Arma barn! Ej underligt att många gå vilse. Andra föräldrar handla som om de trodde sig ha uppfyllt all rättfärdighet, då de tidigt och sent gråla på sina barn.

Nej, endast kärleken kan här verkligt hjälpa. Jesu Kristi kärlek, som alltid är parad med heligt allvar. Och denna kärlek kan endast Kristi Ande bringa oss. Vi behöfva kraft af höjden.

Låt oss kasta en blick på församlingslifvet. Om alla våra församlingar torde det kunna sägas att de äro "där satan bor". Förföriska villfarelser i lära och lif tränga på med nästan oemotståndlig kraft. Gränslinien mellan ondt och godt, mellan synd och dygd håller man ifrigt och skickligt på att utplåna. Gud har sagt: Synden straffar sig själf och blir ytterligare straffad. Först nekade man det senare. Nu äfven det förra. Men Gud låter icke gäcka sig. Tilldragelser i vårt nationella lif på sista tiden äro en vältalig kommentar på detta ord. Låt oss ingen bedraga oss med *tomma ord*. För sådant kommer Guds vrede öfver otrons barn. Men äfven när vi klart inse detta, hurn vanmäktiga känna vi oss ofta gent emot dessa trotsiga onskans makter! Vi behöfva mer kärlek till de arma själar, som hålla på att snärjas i satans garn, och till honom, som dyrt köpt dem med sitt blod.

Vi behöfva stor visdom för att på ett framgångsfullt sätt blotta syndens bedrägerier i alla dess nya former. Vi behöfva stort trosmod för att våga en direkt strid med den ofta segerdruckna fienden. Med ett ord: vi behöfva kraft af höjden. Vi måste hafva den för att ej gå under.

Kunna vi få den? Guds löften äro solklara. Redan profeten Esaias säger: Herren gifver den trötte kraft och den maktlöse starkhet nog. Icke genom makt och kraft, utan genom min Ande, säger Herren genom en annan profet. I skolen undfå kraft af höjden, när den Helige Ande kommer öfver eder.

Sen ock huru dessa löften fullbordats på helige Guds män, både i gamla och nya förbundets tid. Elia på Karmels berg hade mod och kraft att ensam stå emot och vinna seger öfver konung och folk, ledda af 850 afgudaprofeter. Stefanus talade med en anda och kraft, som hans fiender ej kunde motstå. Apostlarna buro vittnesbörd med stor kraft, så att Kristi församling grundlades både bland judar och hedningar, trots allt motstånd. De och millioner kristna fingo kraft att med glädje lida sina ägodelars försköfling — de fingo kraft att lida martyrdöden med ståndaktighet och ofta till och med under jubel.

Luthers hela lif och verksamhet vittnar otvetydigt att äfven han fått kraft af höjden. Så med många andens män sedan. Huru skola då vi få löftets fullbordning? Jesus befallde sina första lärjungar att förbida Faderns löfte. Utan sådan stilla, ödmjuk, längtaansfull förbidan kunna vi näppeligen mottaga Andens gåfvor och krafter i något större mått. Lärjungarnas exempel visar oss ock till bönen. Jesu löfte likaså: Kunnen nu I, som ären onda, gifva edra barn goda gåfvor, huru mycket mer skall eder himmelske Fader gifva sin Helige Ande åt dem, som tillbedja honom.

Ett ord till: då vi äfven i minsta mån benådas med Anden och dess verkan i själen, låt oss icke genom ouppmärksamhet och ofrohet

bedröfva honom. Och låtom oss icke mottaga en sådan Guds nåd fåfängt. Den som har, honom skall varda gifvet.

“Herre, med kraft utaf höjden bekläd mig!” G. A. A.

De sju församlingarna.

Uppb. 1: 4—8.

Uti denna underbara uppenbarelse, som gafs Johannes på ön Patmos, omnämnas sju församlingar, till hvilka Herren Kristus ställer särskilda bref och till hvilka aposteln sänder sin hälsning i dessa verser. De angifvas alla såsom varande uti Mindre Asien. Alla äro de församlingar af omvända hedningar.

Genom aposteln Paulii verksamhet hade dessa församlingar uppkommit före Jerusalems förstöring genom romarna. Johannes hade värd om dem efter Paulii död. Många andra församlingar af hednakristna funnos samtidigt med dessa i Mindre Asien och på många andra platser i Asien, Afrika och Europa. Dessa sju nämnas såsom representanter för hela kristenheten och för de olika tids- och andeförhållanden, som skola förekomma under tiden mellan Jesu himmelsfärd och återkomst i härlighet. De hafva blifvit så valda, dels med anledning af sina namn, som hafva betydelse för hvad hvar och en af dem skulle blifva för Kristi sak på jorden, dels med anledning af de tids- och folkförhållanden, som de hvar för sig profetiskt förebildade. Vi se uti dem således hela den kristna kyrkans historia under hedningarnas tider.

Kristus, såsom den evigt vakande öfversteprästen, “vandrar midt i bland de sju gyllene ljusstakarna”. Han har ock sju stjärnor i sin högra hand. Härmed är i bild framställt Jesu ord: “Se jag är med eder alla dagar intill världens ände.” Huru ömt vårdar han sig icke om hela sitt rike och om hvarje enskild själ. “Den rykande vecken” släcker han icke, han krossar icke det brutna röret, han “talar med den trötta i rätt tid.” Hvilken tröst för oss såsom lärjungar att hafva denne vaksamme, kärleksfulle och trogne herde midt i bland oss! Han är ock den helige, hvars blick är “såsom en eldslåga, och den starke, som bär herradömet på sina axlar. Denna helighet och makt spåras uti hvarje bref till de sju församlingar-

na, såsom de ock spåras uti den kristna kyrkans historia ända in i vår tid.

Efesus betyder norm, regel och rättesnöre. Det var själfva moderkyrkan uti de paulinska församlingarna. Hon var kristenhetens centrum i frågan om lära och bekännelse under flera hundra år efter apostlarna. Så småningom afvek kristenheten ifrån kärleken och stred om den heliga läran på ett oheligt sätt. Vid ett synodalmöte i Efesus slog den ene biskopen ihjäl den andre inför Herrens altare i kyrkan. Detta möte har fått namnet “röfvaesynoden” (år 449). Hela kristenheten bar denna prägel af kärlekslös ifver för Guds ords rena lära.

Herren prutar icke med den rena läran och troheten uti hennes försvaret. Han berömmar troheten, han fordrar renhet i den heliga läran. Men man kan, enligt detta bref, kämpa härför på ett sätt, som är honom olidligt och blir af honom förkastadt. Han flyttade ljusstaken från de trakter, hvarest den apostoliska moderkyrkan stått, till ett alldeles nytt uti Europa, hvarest den stått sedan dess.

Smurna betyder myrrham, bitterhet. Det är den sanna, heliga martyrandan, som i detta bref tilltalas. Här är det troheten intill döden som berömmes. Den församlingsandan liknar särskildt honom, som var trogen intill korsets död. Hvilken ära för benådade människobarn att få lida med Kristus för vår Guds stora och heliga sak på jorden!

Det var särskildt under de tre första århundradena efter Kristi uppenbarelse i köttet, som denna församling, Smurna, hade sin tid och kamp. Tio stora, särskildta förföljelser öfvergingo Kristi församling inom det hedniska romerska kejsardömet. Det otrogna, affälliga Israel började förföljelsen och den fortsattes intill kejsar Constantins tid år 311. Martyrhistorien är Smurnas historia.

Pergamus betyder berg eller fäste och beskriver kristenheten såsom statskyrka inom den romerska världen till omkring år 1000 efter Kristus. Påfvedömet uppkomst beskrives såsom “safans säte”. Människor hafva kallat det “Petri stol”, men Jesus kallar det vid dess rätta namn: satans säte. De skaror af trogna, som blifvit marterade och dödade af påfvekyrkan, kallas här “Antipas”, d. v. s. emot fadern, påfven. Äfven

lutheranerna hafva några representanter uti den trogne Antipas.

Tyatira är särskildt kristenheten under den mörka medeltiden, då påfvekyrkan, såsom Isebel tyranniserade öfver Guds trogna. Guds rena ord förbjöds, sakramenterna förfalskades och hela kristenheten fylldes med påfviska villfarelser. Samvetsfrihet och politisk frihet gjordes om intet, så långt som påfvekyrkan kunde genomdrifva sina anspråk. I detta bref antydes reformationen. Åt protestanterna lofvas “makt öfver hedningarna”. Det trettioåriga kriget var gränsen för Tyatiras tid. Genom reformationen i det 16:de århundradet trädde kristenheten in på ett nytt område, beskrifvet och begränsadt af de tre sista brefven till Sardes, Filadelfia och Laodicea.

Sardes betyder ädelsten, lyx. Detta är den del af kristenheten inom påfvekyrkan och den protestantiska, som nöjer sig med namnet, med de yttre formerna och en gudstjänst, rik på lyx och yttre ståt, men i saknad af sann andlighet. Det är särskildt den katolska världen efter reformationen.

Huru mild är icke den store öfversteprästen, Jesus, som icke helt förkastar eller dömer denna del af kristenheten. Han säger: “Du har några få namn i Sardes, som icke hafva besmittat sina kläder.” Gud har trogna äfven inom påfvekyrkan och där man har ganska litet Guds ord, men mycken ståt, eller larm och oväsen.

Filadelfia är den rena och heliga protestantismen. Namnet betyder brödrakärlek. Den sanna, trogna lutheranismen är här beskrifven. Vår kyrka behöfver icke kasta ut broderstitlar fritt och på måfå till höger och vänster. Icke kan hon det heller. Men hela hennes lära och bekännelse ställer alla människor lika inför Gud, syndare alla, försönade alla, bjudna alla till nåd. Vi erkänna ingen påfve, ingen mänsklig öfverhöghet öfver tro och samvete, endast Kristus såsom medlare mellan Gud och människor. Hon är lärans, trosbekännelsens och den heliga ortodoxiens kyrka.

Laodicea betyder folkdom och utgör kristenhetens sjunde och sista andekaraktär, omedelbart före Kristi tillkommelse till domen öfver folken på jorden. Kristenheten har då upphört i sin helhet att tillväxa. Laodicea ser tillbaka på sina stora minnen, sin sköna historia, sina sto-

ra män, höga läroverk, många samsfundsinnrättningar o. s. v. och hon känner sig nöjd, rik och fullkomlig. Hon kallar allt sådant tillväxt. Men Herren söker tro, kärlek och andens fattigdom. Med alla sina stora framsteg uti det yttre har hon dött till sitt inre.

Herren säger uttryckligen, att han skall ur sin mun utspy en sådan kristenhet. Här är intet "om" eller "annars". Han skall icke erkänna den yttre kyrkan och taga henne i försvar gentemot hennes fiender, om hon förnekar Kristus och den rätta andligheten i själ och hjärta. I Herrens tillkommelse representerar Laodicea de fåvitska jungfrurna.

De sju församlingarnas historia är således kristenhetens historia, profetiskt framställd under hedningarnas tider. B. S. N.

Kyrkliga nyheter.

Pastor Alfred Nelson, Augustana Book Concerns reseombud, är kallad till Bellingham-pastoratet.

* * *

Teol. stud. A. E. Trued betjänar församlingen i Vancouver, B. C., under sommaren.

Församlingen i Spokane har kallat pastor E. K. Jonson i Rock Island till sin lärare. Studerande A. J. Anderson har antagit kallelse att betjäna församlingen under sommaren.

Församlingen i Seattle har kallat pastor Herman Lind till missionär för fältet i förstaden Ballard.

* * *

Stud. Nels Benson är af missionsstyrelsen kallad till Aberdeen m. fl. platser i Washington.

* * *

Vancouver, B. C. Söndagen den 10 mars var en högtidsdag af stor betydelse för första sv. luth. församlingen härstädes. Den första klass, som här blifvit konfirmerad, aflade då sina tro- och huldhetslöften så väl mot Gud som församlingen. Klassen bestod af fyra, nämligen Olga Maria Larson, Agnes Matilda Bennett, Roland Carlson och Carl Borgström. Därigenom ökades således församlingens kommunikatantal till 48. Som detta var den första konfirmationsklass på denna plats och i härvarande församlingskyrka, får den äfven en historisk betydelse för framtiden. Att högtidsstämningen var af mer än vanlig be-

skaffenhet och gjorde ett djupt och gripande intryck på den församlade åhörarskaran, kunde läsas i både ungas och gamlas anleten. Många sköna minnen från förflutna tider framträdde nu lika klart och tydligt som de i verkligheten förekommo för 20, 30, ja ända till 40 år sedan och därutöver och gäfvos sig uttryck i tårekällornas öfverflödande.

På kvällen firades Herrens heliga nattvard. Vid det tillfället höll äfven vår högt aktade och allmänt älskade och afhållne pastor sin afskedspredikan. Sorgetårarna flöto vid detta tillfälle i lika strida strömmar utför mångas kinder, som de hvilka förmiddagens högtidsstämning framkallade. Genom pastor C. R. Swansons flyttning förlorade församlingen icke allenast sin förste pastor, en god och trogen herde, utan också en utmärkt orgelnist och sångledare uti prästfrun. Fastän de endast varit här ungefär ett och tre fjärdedels år, hade de likväl tillvunnit sig allas aktning, kärlek och förtroende och detta icke allenast af församlingen utan också af utomstående, och därför kannes saknaden så mycket större.

* * *

Portland. Augustana-församlingen. Kyrkobygget påbörjas nu snart. Kyrkan skall byggas i götisk stil, 70x36, med 42 fots tvärskepp och 20 fot på sidoväggarna, med ett tio fots basement af cement och ett 90 fot högt torn. Kyrkan, med undantag af undervåningen och läktaren, skall färdigbyggas i år för en kostnad ej öfverstigande \$6,000. Fullt färdig kommer kon att kosta \$9,000.

Mathilda Oberg bjöd Willing Workers den 6 april; mrs Chas. Oberg kvinnoföreningen den 11 och mrs C. A. Tolin Y. L. S. den 12 april. Dessa föreningar äro församlingen till mycken hjälp.

Mr och mrs S. Holt och sonen Gustaf, inflyttade till staden från Hoekinson, förenade sig med församlingen. Hon räknar nu nära 70 kommunikanter och 65 barn.

Påskensöndagen på kvällen höll söndagsskolan en lyckad barnens påskfest. Barnen gjorde sitt bästa i läsning och sång. De fingo "sockertuppar" och vackra påskkort.

Ungdomsföreningen firade annandag påsk med fest på kvällen.

Den 20 jan. jordades Carl A. Munson och den 21 mars hans maka, Mathilda Munson. Mannen var vid sitt fränfalle 48 år, 6 månader

och 5 dagar. Han dog till följd af olyckshändelse. Hustrun dog af pneumonia i en ålder af 47 år, 9 månader och 29 dagar. Genom dessa makars tätt på hvarandra timade död har församlingen förlorat tvänne aktiva medlemmar. De voro med om församlingsstiftelsen förlidet år. De sörjas och saknas ej blott af församlingen och en stor vänkrets, utan närmast af sina 8 barn, de flesta af dem minderåriga. Må de kunna tillägna sig Guds ords löfte: Min fader och min moder öfvergifva mig, men Herren upptager mig. Ps. 27: 10.

* * *

Seattle. Påskdagen var en ovanligt skön dag, icke i naturen, ty vädret var icke vackert, men i kyrkan. Kyrkan var öfverfull. På morgonen gingo några ut, emedan de ej kunde få sittplats; på aftonen stod en del män under hela gudstjänsten. Kyrkan var mycket vackert prydd med grönt och blommor och planter. Hvilken förmån är det icke att få läsa och höra om vår högt lofvade Prälsares segerrika uppståndelse i påsktexter, predikan och psalmer! Men hvad som gjorde denna högtid så ovanlig, var den myckna sköna sång och musik vi fingo lyssna till, som de olika körerna utförde under vår skicklige orgelnist och körledares prof. Adolf Edgrens utmärkta ledning. Vi fingo lyssna till solon, duetter och körstycken af olika slag. Men själfva glansnumret i den delen af gudstjänsten var en påskkantata, komponerad af prof. Edgren själf, en härling sång i sanning. En vän från en annan stad och församling inom vår konferens uttryckte nog de flestas känslor, då han nästan rörd till tårar sade: "Jag har aldrig förr varit med vid en gudstjänst, där jag fått så mycken uppbyggelse och ädel njutning, som här i dag."

Vi glädjas öfver, att vi fått prof. Edgren till orgelnist och körledare. Han kan förmå vår orgel att låta nästan som en piporgel. Han har arbetat ibland oss endast sedan först i febr., men han har ändå fått till stånd en mindre kör, en stor kör på omkring 75 medlemmar och en barnkör på 25 medlemmar samt en liten sträng-orkester.

Vårt påskoffer för vår konferens' mission blef ovanligt stort, \$113.72. Vi hafva redan till kassören insändt hela vårt bidrag, \$158, till konferensens mission.

Xnu ha vi ej lyckats få oss någon pastor till Ballard. Pastor E. K. Jonson har svarat nekande och pastor Herman Lind i Anaconda, Mont., är nu kallad. Mätte Gud gifva oss honom till detta missionsfält.

* * *

Portland. Immanuelsförsamlingen. På kvällen långfredagen firades gudstjänst och Herrens heliga nattvard. 11 kommunikanter förenade sig då med församlingen.

Tvenne sorgliga dödsfall hafva på kort tid inträffat i närheten af Progress, Ore. Det ena var då familjen Nicholsons i Garden Home yngsta dotter Emma så hastigt och oförmodadt dog genom hjärtslag. Hon var stadd på väg till en bekant familj, hade lämnat hemmet alldeles frisk, gått något för fort och kanske på grund af ansträngningen fått hjärtslag. Hon fanns liggande död på vägen först påföljande dag. Det andra var en man vid namn Axel Anderson, som i rusigt tillstånd åkt hem från staden sent en kväll, blifvit liggande i vagnen och kom ej hem utan lag ute i regn och köld hela natten. Påföljande morgon påträffades han döende i sitt äkdon. En kraftig varnagel i sanning.

Det påbegynta svenska samhället i Clackemas county, Carlsborg, växer så smånigom. Tre familjer från Stromsburg, Nebr., ha kommit och bosatt sig där. Flera familjer väntas från andra håll. Gudstjänster ha hållits och med tiden vänta vi få en förhoppningsfull församling där. Farmare från Gooseberry, Ore., ha varit där och sett sig om. Några af den väntas att flytta dit framdeles.

* * *

Austoria. Prästhuset i vår församling står nu på goda fötter. Det har nämligen satts på cementgrund. Så nu stå både kyrka och prästhus fast och säkert. De flesta af vårt folk äro villiga att deltaga med uti förbättringsarbetet. Och där viljan finnes, finnas nästan alltid medlen.

Tvenne af våra familjer hafva firat sina silfverbröllop i dagarna, nämligen familjerna John Petterson och Ed. Edling. Vid båda tillfällen infuuto sig en stor skara vänner hos de festfirande.

I enskildt bref till red. skriver pastor Rydquist: "Jag har mycket, mycket brådtom med att få vår kyrkoegendom i ordning. Jag håller äfven på att öfvertaga den tyska lu-

therska kyrkoegendomen. Detta har jag måst göra personligen, emedan det fordrades hast. Så är äfven i detta afseende Pacific-synoden utestängd."

* * *

Tacoma. Den stora, liffulla påsktiden har kommit igen. Påskdagen kom med sin högtidsstämning såsom den klara soluppgången efter den stormande och mörka stund, då mörkrets makt gripit och våldfört sig på Jesus och lagens förbannelse betäckt honom. Ja, grafvens stora sten, Pilati försegling af grafven och väktarna vid grafven, allt är borta, och Herrens änglar betyga: Jesus, den korsfäste, är icke här, han är uppstånden. Till äminnelse af denna vår frälsnings stadfästade fakta samlades vi till gudstjänst i vår skönt med blomster och grönt prydd kyrka. Med andakt, trosfrimodighet och tacksamhet uppstämde vi psalmen 107: Sig fröjde nu hvar kristen man o. s. v. Stunden i Herrens gårdar både förmiddagen och kvällen var för hvarje tillstådesvarande Jesu lärjunge en fröjdefull till tacksägelse och lof manande högtidsstund. Vår kör och musikkåren bidrogo ock att gifva gudstjänsten och barnfesten en särskild högtidsprägel.

En af församlingens mest trogna och aktiva unga män, herr Adolf Björklund, gjorde oss den sorgen att flytta ifrån oss, åtminstone för en tid, och såsom bevis uppå uppskattningen af hans trogna medverkan under tiden han varit med i församlingen, bereddes honom en öfverraskning af ungdomen, därvid han erhöi en vacker minnesgåfva. Tal, sång och musik förekommo ock vid tillfället. Herr Björklund betygade under djup rörelse sina vänner sin tacksamhet för den vänliga uppmärksamheten. Vi nära alla det hoppet, att han snart återvänder till oss från kung Edwards land, dit han ställde sin kosa.

Barnavnnen Jesus hämtade tisdagsmorgonen den 2 april ett af sina små lamm i vår församling, för att blifva medlem af den triumferande församlingen i himmelen. Det var Oscar Mauritz William, redaktör och fru Sandegrens yngsta barn, i en ålder af endast 6 månader och 5 dagar, sörjd och saknad af föräldrarna, fem syskon, farmor, morföräldrar och mormors mor. Begravningen ägde rum torsdags e. m. den 4 april från hemmet, som var alldeles fullt af i sorgen deltagande släk-

tingar och vänner. Kistan var öfvertäckt och omsluten med blomstergärder. Vid grafven sjöngs efter jordfästningen: Det blir något i himlen för barnen att få, för de baru som i Herranem dö. Tröst i sanning är det för de sörjande att veta att barnet är bärgadt för evigt undan tidens och världens faror i den sälla himmelska hamnen.

* * *

Powell Valley. En värderik gåfva. Saronförsamlingen hade i tysthet samlat \$50 och framlämnade denna gåfva till sin pastor söndagsaftonen den 17 mars. Mr P. Staffanson höll ett skönt tal och framhöll att församlingen kände till pastorns fotvandringar till och ifrån sitt hem hvarje vecka. Församlingen ville hjälpa till att köpa en häst för att underlätta dessa resor, som måste göras för pastoratets och missionens angelägenheter, oafsedt beskaffenheten af väder och väglag.

Saronförsamlingen har i år köpt en acre land vid sin kyrka för att få rum för tillbyggandet af kyrkan nägon gång i framtiden och för att få rum för skjut åt sina hästar.

* * *

Pastor B. S. Nyström besökte svenska lutherska församlingen vid Warren, Ore., den 1 och 2 april. En snäll liten församling är stiftad därstädes. Pastor C. A. Tolin är dess lärare och gör besök en gång i månaden. Mr C. J. Lawson leder söndagsskolan och de vanliga mötena, biträdd af mr O. Israelson och andra gudfruktiga män.

* * *

I Portland trakterna har det regnat mer eller mindre häftigt natt och dag under omkring en månads tid. Detta år har regntiden varit lång. Träd och blommor vänta på solsken. Regnvädret synes icke hindra vårt kyrkfolk, ty gudstjänsterna äro lika väl eller bättre besökta nu än under den vackra, soliga sommartiden.

* * *

Om Sandpoint, Idaho, skriver pastor Jespersion till red.: Höll där i går kväll (den 9 april) den första svenska lutherska gudstjänst, som ngonsin hållits där. Där äro ganska många svenskar och norskar, ungefär lika många af hvardera slaget. Norskar ha kyrka där. Vi böra ej lämna den platsen åt sitt öde, ty svenskarna flytta in och norskar ut. Om det blefve af att elektrisk bana byggdes från Coeur

d'Alene dit, blefve det lätt att ordna det så, att Sandpoint besöktes från Coeur d'Alene. Vädret var ytterst ogynnsamt i går kväll, det blåste hårdt och regnade hela eftermiddagen och kvällen. En tjugopersoner bevistade gudstjänsten, som hölls i metodistkyrkan. Hade gärna fått begagna norska kyrkan, men den kunde icke upplysas utan stort besvär. Jag har hopp om att få en god subskription för skolan i Sandpoint.

* * *

Troy. Pastor J. E. Oslund predikade här på e. m. den 26 mars och på kvällen höll han tal om "Svensk-amerikanen."

Kvinnoföreningen höll sitt månadsmöte hos Mrs August Johnson den 13 april. Det var talrikt besökt och medlemsavgiften inbragte \$5.80. Nästa möte hålles hos Mrs Axel Olson den 11 dennes.

Söndagen den 14 april firades Herrens heliga nattvard. Vid det tillfället hade församlingen glädjen upptaga i sin gemenskap sex nya medlemmar: 4 kommunikanter och 2 barn.

Följande dag anlände pastor Jespersen hit för att påbörja sitt arbete för medels insamlande för vårt skolbygge, konferensskolan nämligen. I två dagar var han flitigt sysselsatt med att upptaga subskription. Det gick förträffligt. Resultatet blef en subskription på \$981. Något mer är ännu att få, hvadan summan kommer med all säkerhet att öfverstiga ett tusen dollars.

Pastor Hawkins har till församlingens glädje antagit dess kallelse och flyttar hit i slutet af denna månad.

* * *

Moscow. Äfven här höll pastor Oslund sitt tal om "Svensk-amerikanen." Tyvärr voro dock ej särdeles många tillstädes för att lyssna till det präktiga talet, hvartill väglag och väderlek i ej ringa mån bidrogo.

Kvinnoföreningen höll sitt möte hos Mrs N. M. Larson den 10 april. Många voro närvarande och inkomsten blef \$5.45. Nästa möte hålles på landet hos Mrs Charlie Peterson den 15 dennes.

Ungdomsföreningen har hållit tvenne möten i april och båda voro väl besökta och lämnade god inkomst för kassan.

Den af Willing Workers hos herr Olof Grafström beställda alfartafflan

har nu anländt och kommer snarast görlikt att uppsättas och aftäckas.

I denna församling skulle pastor Jespersen subskribera för konferensens skolbygge, sista veckan i april, men som detta skrifves dessförinnan, så kunna vi ej gärna omtala resultatet. Hoppas det blir tillfredsställande.

* * *

Dödsfall. Fru pastorskans C. E. Frisks fader, herr L. G. Anderson, afled i Tacoma natten mellan den 12 och 13 april. Dödsorsaken var kräfta. Men han dog ej, han gick till det rätta lifvet, ty han afsömnade i tron på honom, som sade: "Jag är uppståndelsen och lifvet." Han hade uppnått en ålder af 71 år. Sorggudstjänst hölls i Tacoma den 14 april. Pastor C. A. Wendell, en son till den aflidne, förde den kära stofthyddan till Sycamore, Ill., den gamla forna hemvist, där den kommer att hvila till uppståndelsens härliga morgon. Vi betyga de sörjande vårt innerliga deltagande i deras stora förlust. Herren tröste och hugsvale.

"Du är i lidandet vårt stöd,
o kärlek utan like;
du för oss genom sorg och nöd
och kval och död
till härlighetens rike."

* * *

Pastor Oscar Oström, för några år sedan medlem af vår konferens, har antagit kallelse att blifva dr C. M. Esbjörns efterträdare som lärare för församlingen i Kingsburg, California.

Läs, handla!

Vår konferens' missionskassa är betydligt skuldssatt och anspråken på änsamma för löpande utgifter äro ansenliga. De genom beslut fastställda bidragen räcka ej långt. Vi behöfva göra något vid sidan. Vi vända oss därför härmed till COLUMBIAS ärade läsare med innerlig bön om en frivillig gåfva till konferensens mission! Ansen denna bön såsom om jag komme personligen till Eder och framställde mitt ärende. Hvar och en gifve något. Gif så mycket som möjligt. En, två, fem, tio dollars eller mera! Tänk om jag kunde få redovisa för en summa motsvarande en dollar för hvarje läsare af COLUMBIA! Saken är Herrens; han älskar en glad gifvare. Haan skall ock rikligen vederqälla alla sådana. Sänd Er gåfva i dag till undertecknad, som punktligt skall redovisa för hvarje

cent. Jag hoppas kunna fylla en spalt hvarje månad med namn på glada gifvare.

Följande i Troy och Moscow ha bidragit med nedanstående belopp:

I Troy:

Olof Olson	\$10.00
August Johnson	10.00
Oscar Larson	5.00
C. V. Johnson	5.00
John Olson	5.00
Ferdinand Beckman	2.00
Carl Anderson	2.00
William Smith	2.00
B. Peterson	2.00
Andrew Westberg	2.00
Mrs Nils Pearson	2.00
Walter Pearson	2.00
Arthur Fahlquist	2.00
Oscar Ruberg	2.00
Lawrence Johnson	2.00
John H. Anderson	1.00
Axel Olsson	1.00
O. W. Nelson	1.00
Hilda Olsson	1.00
Mrs C. A. Broman	1.00
Theo. Lundquist	1.00
John Fahlquist	1.00
George Smith	1.00
William Pearson	1.00
Amy Pearson	1.00
Olof Johnson	1.00
J. A. Person	.50
Kollekt i förs.	5.26

I Moscow:

C. B. Green	\$10.00
N. J. W. N.	10.00
V. N. Ramstedt	2.50
Peter Nelson	1.00
Theo. Johnson	1.00
Albert Lindquist	1.00
Claude Larson	1.00
Edward Almquist	1.00
Carl F. Anderson	1.00
N. M. Larson	1.00

Summa till dato \$101.26

Vare detta en god början till en god fortsättning. Alle man i ledet för denna riksviktiga angelägenhet! Här kan ingen ha råd att hålla sig undan. Alla medel sändas till

N. J. W. NELSON,
Moscow, Idaho.

Nåd eller gåfvor.

Klaga aldrig öfver bristen på gåfvor. Gåfvan af ett ångerfullt och förkrossadt hjärta är bättre än att hafva en ängels tunga, eller en tro som kunde försätta berg. Till hvilken är det väl som Herren ser i nåd? Är det till den värtalige, den rikt utrustade, till den som känner alla hemligheter och har allt förstånd? Nej, visserligen icke, utan till den i anden fattige, till den som fruktar för hans ord. "Jag bor i höjden och i helgedomen och när den som en förkrossad och ödmjuk anda hafver." Es. 57: 15.

Columbia,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,

MOSCOW, IDAHO

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström och
Pastor G. A. Anderson, D. D.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige65 "

Columbia.

VOL. VIII. No 5.

May 1, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Datot å adresslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framflyttas datot å adresslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

KONFERENSENS ÄMBETSMÄN.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,
823 E. 5th st., Moscow, Idaho.
Pastor C. E. Frisk, vice ordförande,
811 So. 5th st., Tacoma, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oregon.
Pastor Carl J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Oregon.

Pingst, andeutgjutelsens härliga högtid, är för handen. Den påminner kristenheten om uppfyllelsen af Jesu löfte till lärjungarna, att de skulle beklädas med "kraft af höjden." Då får Kristi kyrka fira minnet af sin stiftelse. Stora, dyrbara minnen äro i sanning förknippade med denna högtid. Huru storlagen i all sin enkelhet är icke berättelsen om den första pingstdagens underbara tilldragelser. Och se, hvilken mäktig verkan den hade på alla, som blefvo föremål därför. En liten skara försagda lärjungar blef begåfvad med ett mod och en frimodighet, som icke visste af någon fruktan. Och genom den predikan om den korsfäste, som genom den Helige Andes ingifvelse då hölls, blefvo tusenden omvände. Hvilken härlig frukt af den första missionspredikan, som genljudit i världen efter Frälsarens förhålligande. Evangelium bevisade sig vara en väldig kraft till frälsning, och det samma har besannats århundraden igenom till vår egen tid. Lärjungarna voro församlade till en-

dräktig bön, när det stora undret skedde. Anden gaf dem ock därför som bönhörelse. Han gifves åt dem, som af hjärtat bedja därom. Bedjom att Herren sänder till oss en 'Andens ljufliga pingstvind med tider af vederkvickelse från Herrens ansikte.

* * *

Missionen är Kristi kyrkas lifsak. Både hednission och hemmission är det hennes oafvisliga plikt att med all ifver och kraft bedriva. Hon kan, hon får icke försumma denna sin sköna uppgift. Vår lilla konferens har ock sin del af detta arbete sig ombetrodd. Herren har gifvit oss närmast det uppdraget, att söka insamla våra här förskingrade landsmän inom hans kyrkas sköte. Det är ett stort och maktpåliggande värf. Att konferensen är liten och medlen begränsade bör icke afskräcka oss. Herren har alltid använt det lilla vid utförandet af sina storverk. Om vi med förtröstan på Herren gripa oss frimodigt verket an, så skall han gifva framgång och göra utöfver hvad vi kunna bedja eller tänka. Han har icke svikit oss i det flydda, han skall icke göra det i framtiden. Men arbetet kräfver uppoffring. Vi kanske känna en frestelse att tröttna på detta myckna tal om uppoffring och att ständigt gifva för missionsakens befrämjande. Om Herren Jesus skulle ha tänkt så, ifråga om att uppoffra sig själf för oss, hvad hade det då blifvit för oss? Må därför den af konferensen anbefallda särskilda insamlingen för vår mission omfattas med det varmasse intresse af vårt kristna folk. Därhos ville vi ock inlägga ett ord till förmån för den af denna tidning påbörjade lilla insamlingen, hvarom står på annat ställe. Om vi kunna göra godt, så låtom oss göra det och icke ledas vid. Under allt komma vi ihåg, att saken är Herrens.

* * *

Och så ha vi den bland oss splittrade nya verksamhetsgrenen: den kristliga högskolan! Den kommer att kräfva vår uppmärksamhet, vårt intresse, vår innerliga förbön, vår kärleksfulla omsorg och — det är väl så godt att säga det — vår uppoffring! Vår skolpresident och tillfällige sollicitör, pastor J. Jespersen, har nu på fullt allvar tagit itu med arbetet att upptaga subscription för nödiga byggnaders uppförande å för detta ändamål till konferensen.

skänkt landområde. Och om fortsättningen af hans företag blir början lik, så torde konferensen bli smått förvånad öfver resultatet. En enda person i hans egen församling har skänkt ett tusen dollar. För öfrigt har han icke påbörjat insamlingen där ännu. Den egentliga början gjorde han i vår församling i Troy, Idaho. På mindre än två dagar subskriberades där ett tusen dollar på några få dollar när. Det blir i medeltal tio dollar per kommunikant i den församlingen. Må det goda exemplet följas öfver hela konferensen! Vi tillönska pastor Jespersen lycka och framgång i utförandet af hans viktiga uppdrag.

* * *

Pacific Tribune i Seattle har detta att säga om pastor J. E. Oslund, som nyligen gjorde en föreläsningsturné genom en del af konferensen:

"Om svensk-amerikanen höll pastor Oslund från Idaho förliden fredag ett käserande föredrag i svenska lutherska kyrkan. Pastor Oslund är en ovanligt begåfvad talare, med lif och schwang, som hålla åhörarnas intresse vaket hela tiden. Härtill kommer ett välljudande organ och en briljant språkbehandling, hvilka göra pastor Oslunds föredrag till en estetisk njutning. Pastor Oslund är svensk till själ och hjertelag; han är stolt öfver att vara en ättling af de gamla vikingarna, han prisar högt nordmannakraft och svenskmannadygder, och han gör detta på ett så öfvertygande sätt, att när han slöt, så kände vi oss alla stolta öfver vårt svenska ursprung. I motsats till många andra hyser pastor Oslund ljusa förhoppningar om den svenska nationalitetens framtid här i Amerika. Äfven om den dag skulle komma, hvilket talaren hoppades skulle sent hända, då svenskt språk ej mer talas i våra gudstjänstlokaler och å våra möten, så skulle dock den svenska folktypen med dess särtecken fortleva. Sin tro på svenskhetens fortvaro i detta land byggde talaren på den svensk-lutherska kyrkan, universitetet och skolan samt på den svenska tidningspressen.

Till sist riktade pastor Oslund till sina åhörare en maning att hålla svenskhetens fana högt och väl förvalta det arf, som gjort Sverige aktadt i nationernas rad."

Pastoralaförrättningar.

VIGDA:

Af pastor Carl J. Renhard:
den 16 mars: Erick Brindley och Augusta Swanberg;
den 17 mars: Peter Johnson och Rachael Osborn;
den 18 mars: Gust Haglund och Alma Carlson;
den 23 mars: John Westlund och Annie Olson.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 23 mars: Francis Alfred Anderson och Maria Emelia Peterson, båda från Gray's River, Wash.;
samma dag: Chas. O. Green och Martile Hogell, båda från Astoria;
den 8 april: Henry J. Hogeli och Larah L. Simmons, båda från Astoria.

Af pastor Martin L. Larson:

den 9 mars: Adolf T. Nelson och Sofia K. Anderson, båda från Seattle.
den 12 mars: Carl Oscar Horn och Hilda E. Forsell, båda från Seattle;
den 16 mars: Alexander Holmes och Mary Green, båda från Seattle;
den 22 mars: John Anderson och Martin Karbo, båda från Seattle;
den 4 april: Emil Johnson och Augusta Berglund, båda från Seattle.

DÖPTA:

Af pastor Carl J. Renhard:
den 10 mars: Ruth Alvida Victoria, dotter till mr och mrs Olof Engberg;
den 28 mars: John Clifford, son till mr och mrs E. T. Carlson, Linton, Oreg.;
den 2 april: Viola Margareta, dotter till mr och mrs Peter Erickson, Clatskanie, Oreg.;
den 7 april: Elna Maria, dotter till mr och mrs Axel Johnson, St. Johns.
Af pastor G. E. Rydquist:
den 31 mars: Ellen Johanna, dotter till mr och mrs August Johnson.
Af pastor Martin L. Larson:
den 8 mars: Frank Albert, son till mr och mrs Albert Mattson, Seattle;
den 15 mars: Agnar Elias, son till mr och mrs Johan Peter Forsmark, Seattle (medlemmar);
den 19 mars: Violet Marie, dotter till mr och mrs Carl Victor Lundquist, Kent, Wash., (medlemmar i Seattle);
den 24 mars: Ester Helga Margareta, dotter till mr och mrs C. A. Klint, Seattle (modern medlem).

Af pastor G. A. Anderson:
den 28 mars: Mathias Rudolf, son till mr och mrs Mathias Holmström.

Af pastor C. A. Tolin:

den 13 febr.: Mary Alice, dotter till mr och mrs Geo. Young, Warren, Oreg.;

den 8 mars: John Edward, son till mr och mrs John Peterson, Woodland, Wash.;

den 1 april: Fredrick Malcolm, son till mr och mrs Fred Nelson, Portland.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 14 april: Norma Hildegard, dotter till mr och mrs Peter Olson, Troy, Idaho.

JORDFÄSTADE:

Af pastor Carl J. Renhard:

den 10 mars: John A. Söderberg, 51 år, 6 m. och 3 d.;

den 19 mars: Emma Frances Nicholson, 17 år, 8 m. och 5 d.;

den 21 mars: Ernst Rosky, 4 år, 9 m. och 14 d.;

den 25 mars: Axel Anderson, 35 år, 7 m. och 8 d.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 5 febr.: Henry A. Lexell, 29 år;

den 4 mars: Nels Tyberg, 35 år;

den 21 mars: Alfred Anderson, 30 år;

den 28 mars: Oscar Sohl, 28 år.

Af pastor Martin L. Larson:

den 31 mars: Nels Swanson, 28 år, Seattle;

den 3 april: John Greg, 26 år, Seattle.

Af pastor C. A. Tolin:

den 20 jan.: Card A. Munson, 48 år.

den 21 mars: mrs Mathilda Munson, 47 år.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 7 april, i Moscow: Mrs Antoinette Christie från Troy, 31 år.

Af pastor C. E. Frisk:

den 4 april: Oscar Mauritz William Sandegren, 6 månader.

Missionsmöte.

Tacoma-distriktet höll missionsmöte i Everett och Bothell, Wash., den 9—11 april. Mötet börjades i båda församlingarna samtidigt på tisdagskväll. Pastorerna V. N. Thoren, som är pastor loci, dr G. A. Anderson och S. D. Hawkins samt studerande A. E. Trued, hvilken nyligen anländt till Vancouver, B. C., voro i Everett och pastorerna M. L. Larson samt J. E. Oslund från Wal-

lace, Idaho, hvilken var distriktets gäst vid detta möte, predikade i Bothell. I Everett predikade pastorerna Hawkins och Anderson, den förre öfver "Guds vård om sin hjord", Ps. 147: 2, 3: Herren är den som uppbygger Jerusalem, de fördrifna af Israel samlar han. Han helar dem, som hafva ett förkrossadt hjärta, och han förbinder deras sår. I Bothell predikade pastor Oslund öfver Matt. 11: 25—30 och pastor Larson öfver Joh. 20: 19—31, ämne: "Jesu frid."

Onsdags eftermiddag hölls bibelsamtal i Everett öfver ämnet: "Friden med Gud." Dr G. A. Anderson inledde samtalet. På aftonen predikade studerande Trued öfver Ebr. 4: 12—13 samt pastor Larson öfver Uppb. 7: 9—17, ämne: "De frälsta i himmelen." Torsdags eftermiddag fortsattes och avslutades samtalet öfver förutnämnda ämne, och på kvällen hölls predikan af pastor Oslund öfver Joh. 3: 16. Vid detta tillfälle talade äfven dr Anderson en stund på engelska och gaf de närvarande till tänkespråk: "Forget not your God." Korta tänkespråk gäfvos ock af pastorerna Larson och Hawkins. (Stud. Trued hade måst resa hem på torsdags f. m.) Pastor Thoren tackade hjärtligt för den uppmuntran, som kommit honom och församlingen till del genom detta möte. Äfven de besökande pastorerna tackade af hjärtat för den stora kärlek och välvilja, som församlingen bevisat dem, samt för det myckna goda Guds ord, hvarigenom de blifvit uppmuntrade och stärkta.

Gudstjänsterna voro väl besökta, utom den första kvällen i Everett, då ett ymnigt regn utgjorde hinder för kyrkibesök. Dock kommo äfven den kvällen oväntadt många tillstädes. De sångare och musikanter, som så tjänstvilligt ställde sina förmågor till församlingens förfogande under mötet, äro heder och tack värda för sina utmärkta bidrag till gudstjänsternas högtidlighet. Intrycken som erhållas genom ett rätt umgänge med Guds ord, skön andlig sång och musik äro kostliga skatter för dem, som finner dem. De äro i hög grad lyftande och förädlande, hvilket är mer än man kan säga om den stora uppsjö af njutningar af tvetydigt slag, som så ofta erbjuda sig rundt omkring oss i världen. Mätte då vårt folk i Everett och öfverallt städse söka finna den kostliga pärlan. Det är många nog, som lä-

te sig luras att söka den tomma, falska och förnedrande njutningen.

Församlingen har inköpt tvenne tomter på en för den svenska befolkningen mera centralt belägen plats i staden och har för afsikt att flytta kyrkan till den nya egendomen så snart som möjligt. Mätte denna plan snart kunna nå sin fullbordan, på det att icke verksamheten genom en olämplig kyrkolägenhet må hindras i sin utveckling. Pastor Thoren har utfört ett troget och välsignelse-rikt arbete i Everett, och frukterna därpå visa sig redan nu, men skola också i sinom tid varda ännu mera uppenbara. Herren utträcke fortfarande sin skyddande hand öfver herden och hjorden.

Under mötet gjordes en insamling för konferensens skuldsatta missionskassa. Denna föranleddes af det beslut, som i denna riktning fattades vid konferensens årsmöte i Spokane, samt af en skrivelse från konferensens ordförande. Pastorererna beslutade att afstå från kollekt för sina reseomkostnader till missionsmötena, och att insamlingar för konferensens mission i det stället göras vid dessa möten, till dess missionskassans skuld är betald. Detta betyder en ärlig uppoffring af \$15 till \$20 å pastorernas sida för missionen, ty till den summan stiger reseomkostnaderna om året för hvar och en af våra pastorer, och hittills hafva dessa omkostnader, åtminstone till största delen, blifvit beläckta genom de kollekt, som vid missionsmötena upptagits.

Vid affärsmötet beslutades vidare, att nästa möte hålles i La Conner den 18—20 juni. Distriktsordföranden nedlade vid detta möte sitt ämbete på grund af förestående flyttning till Spokane-distriktet och pastor N. Thoren valdes till distriktets ordförande.

Detta möte var ett fridfullt och välsignelserikt möte. Mätte den underbara Jesu frid, som utgjorde vårt samtalsämne, komma och blifva boende i många hjärtan. Det är sann läkedom för sårade och förkrossade hjärtan. Ja, Herre Jesus, gif oss frid i dina sår.

Ungdomsföreningen i Tacoma.

Historik.

((Forts. fr. föreg. n:r.))

Pastor P. A. Mattson hälsades välkommen vid ungdomsföreningens möte den 20 juli 1894. Han till-

sattes också som medlem af programkommittéen. Under pastor Mattsons tid ägnade sig föreningen ifrigt åt att bistå församlingen att aflätta skulden på kyrkan och inbringandet af medel till bekostande af kyrkans målning. En predikstolsbibel, tre stolar för koret, gaskronan (för en kostnad af \$161) anskaffades och betaltes af föreningen, hvilken också bidrog med \$100 till orgeln. Det sista mötet pastor Mattson var närvarande vid hölls den 11 aug. 1899. Han utförde ett stort arbete uti föreningen. Många hafva varit verksamma medlemmar i föreningen, hvilka bort få erkännande därför i denna historik, men det är bäst som ordspråket säger: Ingen nämnd och ingen glömd. Följande personer hafva tjänstgjort såsom föreningens ordförande och sekreterare till i sept. 1899. Siffran efter namnet utmärker antalet af innehafvarens tjänsteterminer; där ingen siffra står, har vederbörande tjänat blott en termin.

Ordförande ha följande varit: pastor G. A. Anderson 3, Axel Anderson, John Turner 2, Mrs. G. A. Anderson 2, P. J. Johnson 14, G. Lindberg, John Johnson 4, Andrew Johnson, Oskar Abrahamson, H. E. Turner 2, C. A. Miller 2, Eva Tilderquist, A. W. Holm 2, C. J. Lindquist 2, C. J. Ahnquist 2, Bernard Anderson 6, Leonard Anderson 5, A. M. Green, Alfred Boman och Chas. Johnson.

Följande voro sekreterare: Minnie Turner, Amalia Johnson 4, Augusta Carlson, Emma Svenson, Gerda Labell, Emma Johnson 3, Miss Hammarlund, Gerda Nicklason, Mina Edström, Anna Israelson, Cicilia Collin 3, Wendla Lundgren, Bertha Swanson, Jennie Peterson 2, (?) Sundell, C. F. Erickson, Chas. Sanden, John Turner, Ida Anderson 2, A. W. Johnson, Olof Blom, C. J. Lindquist, C. Lindberg 2, Emma Anderson, Carrie Collin, John Lindberg, Elin Erickson 2, C. Peterson, H. E. Turner, Carolina Johnson, Conrad Lindahl, Anna Malmquist, Sofia Lindberg, Eva Tilderquist, Selma Carlson.

Bland föreningens omväxlande och intressanta program synas de möten på hvilka diskussion förekommit, varit de mest intressanta. Följande ämnen hafva under ofvannämnda tid diskuterats:

Which has killed more people, whisky or the sword? — Hvilket är bäst att ha: kunskap eller penning-

ar? — Skandinav eller amerikan? — Järn eller trä? — Man kan inhämta mera kunskap genom samtal än genom läsandet af böcker. — Verklighet har mera inflytande på människan än hoppet. — Hvilka äro ungdomens farligaste frestelser? — Beslutadt, att det är mera sorg i världen än glädje. — Resolved, that prohibition is better than high license. — Landlifvet är bättre än stadslifvet. — Who should be our next president and why? — Hvilket är svarare att säga: ja till Guds och pliktens kallelse eller nej till frestelsen? — Hvilket har större inflytande på ungdomen: dåligt sällskap eller dålig litteratur? — Resolved, that the pulpit has done more for civilization than the press. — Beslutadt, att det är viktigare för oss såsom sv.-amerikansk ungdom att lära det engelska språket förrän det svenska. — Hvilket är bäst, lärdom eller penningar? — Which has given man the greater amount of misery, war or strong drink? — Hvilket är nyttigast för människan, medgång eller motgång? — I hvilken skola lär man mest, lifvets eller folkskolan? — Hvilket har mera inflytande på människan, fruktan för straff eller hoppet om belöning? — Visa vi svenskar i allmänhet den sedlighet, som anstår ett bildadt folk? — Hvilket har utträttat mest, kärleken eller penningen? — Mannens förstånd är öfverlägset kvinnans. — Hvilket är fördelaktigare för en person, ensamhet eller sällskap? — Hvad nytta och betydelse ligger uti den yttre församlingsgemenskapen för en kristen? — Hvilket har bringat mera fördärf i samhället, krig eller dryckenskap? — Huru bör en kristen förhålla sig i sällskapslifvet? — Äro hemliga föreningar till skada eller nytta? — Handklappning eller applådering. — Hvilka förmåner är det att vara en kristen? — Hur skall vår förening stå i förhållande till dansnöjen? — Is it right to stop the immigration of Chinese or not? — Hvilket skänker den största glädje här i lifvet, kristendom eller rikedom? — Hvilken har gjort det mesta för Sverige, Gustaf II Adolf eller Gustaf Vasa? — Hvilket är fördärfeligast för samhället, lyx eller tobak? — Bör dödsstraffet afskaffas? — Samtal öfver det första budet. — Hvad menar aposteln Paulus, då han talar om att blifva delaktiga af uppståndelsens kraft? — Beslutadt, att svärdet är starkare än

kärleken. — Hvilket skänker mera nöje, minnet eller hoppet? — Hvad skola vi såsom svenskar göra för att få saloonerna stängda på söndagen? — Beslutadt, att arbetet är ett straff. Beslutadt, att Sveriges historia har flera hjältar än Amerikas. — Resolv-ed, that extravagance is greater among men than women. — Beslutadt, att nykterhetsfrågan ej bör tillhöra politiken. — Hvilka ha lidit mera orätt i Amerika, negrerna eller indianerna? — Beslutadt, att hemliga sällskap äro skadliga för samhället. — Beslutadt, att kvinnan är rikare begåfvad än mannen. — Böra kristna deltaga i politiken? — Hvilka grunder hafva vi för att bibeln är Guds ord? — Beslutadt, att kvinnan bör hafva samma betalning som mannen. — Beslutadt att kvinnan bör tillåtas att rösta i kyrka och stat. — Beslutadt, att Förenta Staterna kan och bör göra något för att afhjälpa de hårda tiderna. — Hvem har rätt, kapitalisterna eller arbetarna, i den nuvarande strejken ('94)? — Beslutadt, att människan gör mera för ärans skull än för sakens skull. — Hvilken af bibelns ynglingar har visat de skönaste dragen? — Beslutadt, att missmod är skadligare än högmod.

Man kunde ock omtala åtskilligt annat föreningen utfört, som tillhör hennes historia, om tiden medgäfvde det, om huru föreningen samlat medel till hjälp för sjuka, fattiga, för inre och yttre missionen samt den hjälp hon alltid varit villig att bisträcka församlingen. Mätte Herren välsigna dig, dyra förening, gifva dig mycken och rik frukt af ditt arbete, och I ungdomar, som ären trogne uti Herrens tjänst, skolen icke blifva olönta.

Min gode Herde.

Herre, du min gode Herde, du min bästa följesman, om mig tusen snaror snärde jag dock ej fördärfvas kan, ty jag är ditt eget får. När jag följer dina spår skall mig aldrig något fattas; må då jag ej lycklig skattas?

Du mig, Herre, dagligt betar på din blomsteräng så grön och mig väg till källor letar, som mig skänka läska skön: Så du, min Immanuel, vederkvicker rikt min själ, att jag njuter ymnig fägnad i din vård och nådeshägnad.

Om jag rakar vilse fara från din hjord och herdevakt, skall du ingen möda spara, förr än du mig återbragt. Ja, du är så nådefull, att du för din äras skull mig på jämnad väg ledsagar och allt mig till godo lagar.

Fast ock vägen stundom bugtar ned i sorgens mörka dal, jag dock ingen fara fruktar eller rades något kval; ty du, Herre, med mig går, af din käpp jag styrka får, med din staf jag vägen rödjer och vid honom trygg mig stödjer.

När min ovän ondska brukar, och förgöra vill min själ, du ett härligt bord mig dukar och mig plägar ganska väl, spisar mig med lifsens bröd, skänker vin till öfverflöd, på mitt hufvud balsam gjuter — det är Andens tröst, jag njuter.

Gud! din godhet må mig följa till min vandrings säkra stöd, och din nåd mig öfverbölja likt en sköld mot all min nöd. Då min väg jag vandrat ut, låt mig vid min lefnads slut i din boning evigt blifva, där du himmelsk fröjd vill gifva.

Fridolf Nath. Ekdahl.

Om du lärt att lyda, skall du förstå att härska.

* * *

Det är lätt att undvika det första felet; svårt att icke begå det andra, och omöjligt att underlåta det tredje.

Syndiga nöjen.

Efter "Augustana" meddela vi härom följande:

"Det nöje, som bjudes i danssalen, där efter musikens toner de unga af båda könen tråda dansen i munter takt, kan man med skäl kalla syndigt. Vid dylika danstillställningar infinner sig icke den yngling, som är rädd om sin ära, ej heller den jungfru, som aktar dygden högre än allt annat. "Hvarför är dansyndig?" tycker jag mig hörasen någon fråga. Jag svarar kort: "Därför att denna gärning ej kan börjas och slutas i Jesu namn". Många äro de, som fått bittert ångra de steg, som togos i dansen, ty heder, ära och anseende förlorades, och den förut oskuldsfulla jungfrun sörjer hela sitt lif igenom, att hon lät skalken hviska sitt första förföriska ord i hennes öra, då hon vid hans sida svängde om i dansens hvirflar.

Kortspel är ett syndigt nöje. Mången har genom detta nöje blifvit ruinerad för både tid och evighet. Äfven om ett kortspel skulle aflöpa utan några insatser, är det dock stämpladt såsom synd. Ty det, som ej Guds ord godkänner utan förkastar, bör vara bannlyst från alla dem, som tillhöra en kristlig församling eller ungdomsförening.

På båda dessa syndiga nöjen, som världen försvarar såsom "oskyldiga", kunna vi tillämpa apostelns varning: "Hafven ingen delaktighet i mörkrets ofruktbara gärningar utan hellre till och med bestraffen dem!" (Ef. 5: 11).

Dryckenskapens följder. Härom meddela vi ur n:o 2 af "Hälsövännens Flygskrifter" följande upplysningar:

"Kanske ett femtiotusental af dem, som nu i vårt land åtnjuta fattigunderstöd, äro därtill bragta genom egen eller andras dryckenskap, och utan tvifvel skulle de icke ligga sina medmänniskor till last, om ej rusdrycksbruket tvingat därtill. — En stor del af de sjukdomar, som nedbryta hälsa och arbetskraft framkallas direkt af dryckenskap. — Minst ett halft tusental af de sinnelösa människor, som nu vandra ibland oss, hafva för sitt sorgliga öde att tacka föräldrars dryckenskapssynd. — Minst ett par hundra af våra på hospitalen intagna dårar äro beröfvade förståndet genom rusdrycksmissbruk. — Ett fentiototal äktenskap upplöses årligen genom skilsmässa, hvartill anledning gifvits af dryckenskap. — Ett hundratal människor afhända sig lifvet årligen af förtviflan öfver sin dryckenskap eller under däraf framkallad sinnesförvirring. — Flere hundra grofva våldsgärningar, förbrytelser mot sedlighet, rån, dråp och andra missgärningar begås årligen i följd af dryckenskap. — Tusentals människor bringas årligen af rusdryckerna i en för tidig graf, och af dessa äro kanske två tredjedelar oskyldiga barn, hustrur, mödrar och anhöriga, hvilka drinkaren drager med sig i döden. Fattighus, dårhus, idiotanstalter och fängelser öfverfyllas af lefvande, kyrkogårdarna af döda. Sådant är kontot för rusdrycksvinseten i vårt land."

Kännedom härom bör kraftigt varna oss ifrån att lyssna till de ofta hörda sirénsångerna, som invagga oss i säkerhet och liknöjdhet,

men sätta oss i harnesk mot rusdrycksbruket och mana oss till nit-älskan i nykterhetsstråfvandet;

“Ty Kristus bjudit har, att vi oss taga väl till vara, att dryckenskap och frässeri ej föra oss i fara, o, Gud, af din barmhärtighet din Andes nåd förläna, att vi i tukt och nykterhet dig alltid måtte tjäna!”

Hem, hem, namn som hugsvalar.

Ämnar du dig att stanna för alltid på jorden? Hvilken fråga! Det vet jag ju, att jag ej kommer att stanna på jorden mer än möjligen 70, högst 80 år. Hvart ämnar du dig sedan? Det har jag icke tänkt på så noga. Jaså, du har ej tänkt på, hvart du skall taga vägen, när du tager afsked af jorden! Tänk, om vi hade sagt så, vi som reste från vårt gamla hemland, Sverige, för så många år sedan: “Vi fråga ej efter hvart vi fara nu. Vi bry oss icke om, antingen vi någonsin komma i land eller ej, icke heller bekymrar det oss, hvar de landsätta oss.”

Så kunna vi ej tala. Ja, om vi hade på skämt försökt säga så, hade vi aldrig kunnat tänka eller önska så i vårt hjärta. Min vän, du kan väl aldrig vilja säga, att det gör dig detsamma hvar du blir landsatt eller hvart du kommer vid slutet af din resa öfver detta lifvets haf? Det är ju icke möjligt, att du kan vara så omänsklig. Du säger måhända: “Jag vet det ju icke, huru skulle jag veta det, som ingen har kommit tillbaka och talat om?”

Du menar då, att du är på resa till ett okänt land och att du måste finna dig i ditt öde att ingenting veta om det land dit du far, därifrån ingen återvänder. Min vän, jag måste säga dig uppriktigt, att jag tycker ännu du är omänsklig. Huru kan du låta bli att med ifver fråga: finnes det ett hem, ett lyckligt och saligt hem på andra sidan? Ja, ja, så ropar det i våra hjärtan: finnes det en faderlig vän och ett fadershus för mig, när jag lämnar denna jordiska hydda? Jag skulle verkligen vilja personligen se och höra af dig, om ditt hjärta kan vara så olikt mitt, om du kan lefva utan att ropa och fråga efter ett himmelskt hem.

Där finnas särskilda hus, så byggda och inrättade, att hela deras inre och yttre utseende bära detta vittnesbörd: det finnes ett himmelskt hem. Man kallar dessa hus kyrkor.

Tornen peka uppåt och detta tänkespråk ropas till mitt och ditt hjärta: Där uppe är det himmelska hemmet. Tempelklockan ljuder, och jag hör därvid en hälsning från mitt eviga hem.

Men allt det här är ju gamla saker, som folk fordom trodde, men nu i vår upplysta tid.....Hvad, nu i vår upplysta tid? Mitt hjärta är det lika illa med nu, som något hjärta fordom varit. Jag behöfver lika mycket ett hem som någon af mina förfäder i den råaste forntiden. Döden är likadan som den var för sex tusen år sedan, icke det minsta förbättrad. Människohjärtat tränar efter ett hem lika mycket nu som fordom, ja, “längtan sig öker med hvarje morgon som gryr.” Nu säger man mig, att om jag går in i en kyrka vid gudstjänsten, om jag deltagar i sången och lyssnar till läsningen och predikan, så får jag visshet om, att ett himmelskt hem finnes för mig. Jag borde försöka, ja, jag har försökt, och för hvarje gång blir jag mer och mer viss om mitt sälla hem. Borde icke du, min vän, också söka komma till denna visshet?

Finns det någon kyrka i De Kalb, som kunde vara särdeles passande för en svensk, där en svensk kunde känna sig hemma? Nog vet du, utan att jag behöfver säga det, i hvilken kyrka en svensk kan känna sig bäst hemma.

Men jag kan ju icke känna mig hemma i en kyrka här i Amerika, då jag icke hjälper till att bygga och uppehålla den. Du har rätt. Här måste kyrkan byggas och uppehållas genom frivilliga gåfvor. Ju mer jag därför ger och arbetar för kyrkan, desto mer kan jag känna mig hemma däri såsom min kyrka, mitt hem. Har jag litet, så ger jag af det lilla, har jag mer, så ger jag mer. Äfven den som kan gifva endast litet har lika stor del och rätt i det kyrkliga hemmet som den som kan gifva mycket.

Nu lär det vara så, att den sv. ev. luth. församlingen i De Kalb ännu är i behof af våra landsmäns hjälp för bedrifvandet af sin verksamhet. Här är tillfälle för hvarje svensk att med sin gåfva komma till hjälp och säga: här sen I, att äfven jag vill hafva ett himmelskt hem. Jag ämnar icke köpa detta hem för pengar, men jag vill med min gåfva hjälpa till, att budskapet om detta himmelska hem måtte komma till så många som möjligt i De Kalb. Jag vill

hålla en diskussion med mina vänner och bekanta öfver den frågan: huru hade det sett ut bland våra landsmän i De Kalb, om vi här aldrig haft någon svensk kyrka, utan i stället svenska krogar? När jag tänker öfver detta ämne, begynner jag att rysa, ja, hela min inre människa uppskakas. Jag ville med den innerligaste kärlek inbjuda till vårt hem, vår kyrka. Jag ville skynda på alla sätt, att vår kyrka blefve alldeles full; hemmet är vårt, det är fritt; kom, kom!

Så är det himmelska hemmet, det är vårt, det är fritt; kom, kom! Ack att anden inom den sv. ev. luth. församlingen i De Kalb alltid måtte vara sådan, att den fattige och främlingen alltid kunde känna sig hemma i dess kyrka! Bort med detta nedlåtande, förnäma, artiga men kalla sätt, som är så vanligt i de protestantiska kyrkorna i Amerika! In i kyrkan med detta enkla, uppriktiga, varma och tillgifna sätt, som var den första kristna församlingens kraft. Få vi icke glömma, att vi äro i ett främmande land på något annat ställe, så låtom oss glömma det i kyrkan. Fattig är jag på jorden, främling är jag och en gäst mera än mina fäder, men när jag kommer i kyrkan, där är jag hemma; och när jag dör, så hör jag till en församling, som icke blyges att taga mitt stoft i kyrkan, äfven om jag i lifvet hört till fattighjonen. Ja, jag har i församlingen älskande vänner, som lägga en kärlekens blomma på min graf, äfven om mitt namn aldrig varit känt på banken.

Hvem är du, som icke behöfver öm, verklig, sant deltagande kärlek, du är icke människa. Ingenstädes finnes en så sann, oegennyttig kärlek som i en sant kristlig församling. Hvad skulle vara ljufvare på jorden än den förvissningen, att vid min död sjunger en hel församling om det himmelska hemmet! Jag ville icke tillbyta mig världens äreminnestäl för en kristlig begrafning inom en kärleksfull kristlig församling. Jag menar icke, att detta är en kristlig församlings högsta förmån, men jag menar, att vissheten om ett himmelskt hem är den högsta och enda verkliga skatt, som en människa kan äga på jorden. Jag menar, att den kristliga församlingen utdelar denna skatt åt betungade, trånande, lidande och oroliga människohjärtan.

Hem, hem, namn som hugsvalar.

Nykterhetspsalm.

Vi hafva icke här en strid
mot kött och blod i världen,
vår fiende ej träffas kan
af kulorna och svärden.
Ty onskans mörka andemakt
i himlarymder vida
sig mänskohjärtan underlagt.
Mot dem vi gå att strida.

Det är den starke, som ej skyr
att krossa helgad lycka,
som smyger fram att törnets tagg
i brudens krona trycka.
Han blåser på begärets glöd,
tills rusets lågor brinna,
i armod och för tidig död
han störtar man och kvinna.

Af jordens frukt, af dagligt bröd
han gift i bägarn blandar
och sprider så kring jordens rund
en här af onda andar.
I töcken svepes mänskans själ
vid glada dryckesbordet,
sin broder Kain slår ihjäl
och fridlös flyr kring jorden.

Se, ormens etter går i arf,
i folkens ådror rinner
från tidevarf till tidevarf,
så länge lågan brinner!
Till slut inför den fallna värld
i dödens stund det hänger
som flammande, tveeggadt svärd
och paradiset stänger.

Men starkare är Herren Gud,
och han står på vår sida,
om vi med Andens vapen gå
med frestaren att strida.
Ifrån den sorgetyngda jord
förbannelsen försvinner,
när i vårt hjärta Kristi ord
en evig seger vinner.
(Luth.-Bladet.) PAUL NILSSON.

De flesta människor, som försumma att läsa Guds ord, ursäktas sig därmed, att bibeln är dem så dunkel. De förstå den icke, och de få ingenting, när de läsa den. Ja, den synes dem full af motsägelse. Men till alla dem, som säga så, vilja vi ställa en fråga: "Hafven I ock af hjärtat bedt Gud om hans Helige Ande?"

Med den heliga skrift har Gud ställt det så, att hon gifver ett visst svar endast åt dem, som kommer till henne bedjande och med den hjärtefrågan: "Hvad skall jag göra, att jag må blifva frälst?" Ganska många händer bläddra i skriften; men endast de till bön slutna händerna blifva fyllda med de himmelska gåfvorna. Det förhåller sig härmed såsom med den kvinna, som med trons längtan vidrörde Herren Jesu klädesfäll. Då vände han sig om och sade: "Någon har ju tagit

på mig, ty jag kände, att kraft gick ut af mig." —

Men folket, som trängde, fick icke del af denna kraft. Med ett ord: Vi måste blifva bedjare, om vi vilja förstå Guds ord och på oss erfara dess kraft.

* * *

Erfarenheten har lärt mig, att de flesta personer, som tala emot bibeln, äro sådana som aldrig hafva läst den. Det finnes ingen bok i världen som är så falskt bedömd som bibeln. Det kommer ut en ny bok och man säger: "Har du läst den boken?"

"Ja", säger du, "jag har alldeles nyss läst den."

"Nå hvad tycker du om den?"

"Ja, jag vill icke uttala något omdöme om den, förrän jag fått studera den mera noggrant."

Men i fråga om Guds bok är man genast färdig att fritt uttala sin mening utan att ha läst den. En af mina vänner samtalande med en person om Kristus och kristendomen.

"Ja", sade denne, "vi behöfva få en ny bibel. Den gamla boken var god nog för de mörka tiderna, men vi hafva växt ifrån den. Den är af ingen nytta för vår upplysta tid."

Min vän sade då: "Innan vi lämna den gamla boken, så må vi se till huru noga vi känna den. Kan ni säga mig, hvilken som är den första boken i bibeln, första Mosebok eller uppenbarelseboken?"

Näväl, han svarade, att han icke med säkerhet kunde säga det. Han visste icke bestämdt, men han visste, att man behöfde en annan bibel. Den mannen är en typ för alla de personer, som jag någonsin hört skräna och skrifva emot bibeln. Jag har aldrig träffat en enda sådan, som läst bibeln — jo, jag skall göra ett undantag: jag träffade en som påstod, att han läst igenom den, men jag betviflade det, ty då jag uppmanade honom att anföra något ställe ur den, så var detta allt han kunde minnas: "Jesus grät".

* * *

Om du afskiljer dig ifrån Guds folk, så passar satan på tillfälle att hålla sällskap med dig och plåga dig med otro och många hemska tankar. Luther säger: "Ingen människa bör vara allena med satan. Därför har Gud instiftat kyrkan och ordets tjänst, att man skall slå sig tillsammans och hjälpa hvarandra. Hjälper icke den enes bön, så hjäl-

per den andres." Det var en gammal döf kvinna, som alltid infann sig tidigt i kyrkan, och hon sade en gång till sin lärare: "Fastän jag icke hör predikan, så gifver Gud mig likväl mycket godt af den lästa texten, och dessutom vill jag vara i godt sällskap, där Guds folk är församladt. Jag vill icke blott tjäna Gud enskildt, utan det är ock min glädje att få prisa honom i församlingen."

* * *

När medlemmar hjälpa sin pastor, hjälpa de församlingen; och när de hjälpa församlingen, hjälpa de sig själfva. En rätt pastor begär ingen personlig favör, smicker och sympati, men han begär och måste hafva sin församlings hjälp, om stor framgång skall vinnas.

En kyrka med ett troget, verkamt medlemskap är en som segrar. Pastorn kan fylla predikstolen; men det tar folk att fylla kyrkstolarna. Om främlingar komma och finna blott få närvarande, så draga de den slutsatsen, att det är värdt att gå dit. Det hjälper ej huru väl pastorn predikar: de tro då, att det måste vara något fel; och så blifva de borta. Om hans egna medlemmar ej komma flitigt, känna ej andra sig dragna till kyrkan. Det har ofta anmärkts, att det fordras en skara att draga en skara. Flitigt kyrkobesök är därför mycket viktigt för hvarje kristen. Ingen predikant kan tala hänförande till tomma kyrkobänkar.

* * *

En professor gaf en gång sin klass följande värdefulla råd:

"Var lugn! När oväder är i analkande, så var lugn! När bakdantare resa på sig, så var lugn! När någon förolämpar dig, så var lugn, åtminstone tills du hunnit samla dina tankar! Mycket ser för resten annorlunda ut, då det betraktas med sinneslugn, än det annars gör. Under häftig sinnesrörelse skref jag en gång ett bref och afskickade det, men önskade sedan, att jag aldrig gjort det. En annan gång därefter skref jag åter under mycket upprörda känslor ett mycket långt bref, men erfarenheten hade lärt mig en smula förstånd, och jag dröjde med att afsända brefvet, till jag kunde genomläsa det utan rörelse, och jag var glad att jag dröjde, ty jag fann det bäst att ej sända brefvet, utan ref i stället sönder det-

samma. Tiden kan utföra underverk. Vänta tills du kan tala lugnt, du kanske då finner det bäst att tåga. Tystnad är ibland det mest fördelaktiga. Den är en stormakt; den är lik ett regemente, som får order att stå stilla midt under stridens vansinniga raseri, då det vore långt lättare att störta in i stridsvimlet."

Min fader sitter vid styret.

En liten sjuårig parfvel fick en dag göra en resa med sin fader, som var rorgångare på ett ångfartyg. Många passagerare voro ombord. Framåt middagen uppstod en svår storm. Passagerarne blefvo oroliga och några rent af hjärtskrämda. Endast den lille gossen satt lugn, som om ingen fara vore å färde.

"Ar du icke rädd?" frågade honom slutligen någon.

"Nej icke det ringaste", blef svaret, "ty min fader sitter vid styret, och då kan intet farligt hända mig."

Är Gud genom Kristus din fader, och har du samma förtröstan till din himmelske fader, som denne lille gosse hade till sin jordiske fader?

En människa bör aldrig rodna öfver att bekänna, det hon har orätt; ty genom att göra denna beklännelse bevisar hon, att hon är visare i dag, än i går.

* * *

Den människa, som icke slutligen bringas till själfarbete på sitt eget hjärtas åker, på henne arbeta dock både Gud och människor föfängt.

* * *

Den, som förtror sig åt skvallraren och lånar åt slösaren, återfinner sin hemlighet öfverallt och sina penningar ingenstädes.

* * *

När elaka människor vilja skada de goda, så är det såsom när de spotta mot himmelen. Himmelen kan ej befläckas af deras spott utan endast de själfva.

Prenumerera nu
på vår kyrkas tidningar

AUGUSTANA
THE YOUNG
LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN

ADRESSERNA:
AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarerörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUYELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, IDAHO

GOLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

**CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS**

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biffläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia, Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints, Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

The Idaho Meat Market

Svensk köttbod.

Allt som tillhör affären alltid på lager. Moderata priser. Redbar behandling. Gör mig ett besök!

CARL E. ANDERSON, ägare

If you are in the Palouse country you may have your laundry done at the

**MOSCOW
STEAM LAUNDRY**

Just hand it to our agent at either of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Julietta,
Lenore,
Peck,
Caldesac,
or Gifford,

and it will have our prompt attention.

We clean everything, "your character excepted!"

C. B. GREEN, Proprietor